

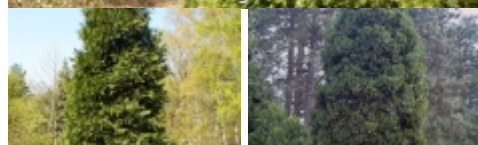
Calocedrus decurrens

cedrzyniec kalifornijski

Synonim łaciński: *Libocedrus decurrens*

(C) fot. Wiesław Szydło

Północnoamerykański gatunek, występujący w górach Kalifornii i Sierra Nevada. Duże drzewa osiągające do 50 m wysokości (w Polsce do 30 m). Korona walcowata lub stożkowata. Ulistnienie w formie łusek, oliwkowozielone. Szyszki jajowate do 2,5 cm długości, młode zielone, dojrzałe brązowe, zakończone krótkim cierniem. Gatunek wrażliwy na mrozy, szczególnie młode egzemplarze. Dobrze rośnie na żyznych, próchnicznych i wilgotnych glebach. Polecany do uprawy w parkach i dużych ogrodach w najcieplejszych rejonach kraju. Wprowadzony do uprawy w Europie w 1853 r. Wyróżniony w 1993 r. nagrodą Królewskiego Towarzystwa Ogrodniczego.

autorzy opisu tekstowego: Szkołka Roślin Ozdobnych Wiesław SZYDŁO Wiesław Szydło

zasięg geograficzny	Ameryka Północna - górskie rejony Kalifornii i Sierra Nevada
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	drzewiasty wyprostowany stożkowy
docelowa wysokość	od 15 m do 20 m

barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	szyszki, szyszkogody
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne podłoże wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	próchnicza
walory	ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	parki soliter (pojedynczo)
nagrody	Wyróżniony w 1993r. nagrodą Królewskiego Towarzystwa Ogrodniczego.
strefa	7a

autor opisu tabelarycznego: Piotr Bigoński, Gospodarstwo Rolne Szkołka Roślin Ozdobnych HORTULUS Piotr Bigoński;

